U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **N. X. T.**, zastoupeného Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 15. 2. 2010, č. j. CPR-16466-1/ČJ-2009-9CPR-C236, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2012, č. j. 10 A 60/2010 - 80,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám jeho zástupce, Mgr. Marka Čechovského, advokáta se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorát cizinecké policie Praha rozhodnutím ze dne 26. 10. 2009, č. j. CPPH-070821/CI-2009-60, zamítla žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítla Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie v záhlaví vymezeným rozhodnutím, které napadl žalobce žalobou u městského soudu. S účinností od 1. 1. 2011 přešla působnost původního žalovaného rozhodovat ve věcech pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, o odvolání proti rozhodnutím I. stupně ve věcech pobytu cizinců pak na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců zřízenou u Ministerstva vnitra, městský soud proto ve smyslu § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), dále jednal s tímto orgánem jako s žalovaným. Předmětnou žalobu pak městský soud zamítl

v záhlaví specifikovaným rozsudkem, proti němuž nyní žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí kasační stížností.

Stěžovatel rozsudek městského soudu napadl včas podanou, avšak blanketní kasační stížností. Nejvyšší správní soud jej proto podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které uvedený rozsudek napadá, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy. Učinil tak usnesením ze dne 11. 12. 2012, č. j. 1 As 174/2012 – 16, v němž stěžovatele zároveň poučil o tom, že nevyhoví-li dané výzvě, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovateli (respektive jeho zástupci) doručeno dne 13. 12. 2012, lhůta pro doplnění kasační stížnosti tak uplynula v pondělí 14. 1. 2013. Do dnešního dne však k doplnění kasační stížnosti nedošlo. Stěžovatel přitom soud nepožádal ani o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost odmítá z výše popsaných důvodů, má Nejvyšší správní soud za to, že je na místě postupovat analogicky dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a proto rozhodl o vrácení zaplacené částky soudního poplatku za kasační stížnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu